

[Lis Groes.]

dag, som han netop selv understregede, hvor vidt enigheden havde strakt sig i udvalgsarbejdet. Jeg er derfor en smule skuffet over, at vi skal have et sådant dagsordensforslag. Det ærede medlem ved, hvordan vi har arbejdet med betænkningen; det ærede medlem ved, hvilke vanskeligheder vi har haft, og jeg vil gerne på mit patis vegne henvise til denne betænkning, som jeg synes giver en rimelig afbalancering mellem interesserne fra syd og fra nord og fra Sjælland.

Henry Christensen: Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var så venlig eller fandt det fornødent at citere, hvad jeg havde sagt ved første behandling om ønskeligheden af allerede i forbindelse med det tredje universitet at overveje muligheden for en placering i Sønderjylland. Jeg har oven i købet selv i dag henvist til de udtalelser, jeg dengang fremsatte; men når det ærede medlem ønsker at understrege dem, tvinges jeg til at gøre den bemærkning, at dengang vi havde den drøftelse, savnede jeg det ærede medlems støtte til mine synspunkter; den havde måske båret nok så megen frugt.

Jeg vil i øvrigt gerne takke den højtærede undervisningsminister for de bemærkninger, han har gjort; de har bekræftet det resultat, vi nåede til i betænkningen. Jeg kan sige, at vi naturligvis er enige med ministeren i, at man både kan og skal begynde i det nordlige Jylland, inden man er færdig med udbygningen i det sydlige Jylland, formentlig også inden man er færdig med udbygningen i Odense. Det tror jeg dækker den almindelige opfattelse. Det, vi er nået frem til, og det, jeg tror er den afgørende realitet, det, som betyder noget i den fremtidige udvikling, er, at det er lykkedes os at forhandle os til enighed om det, som også er udtrykt i det, den højtærede minister nu sagde, at man er indforstået med at kunne begynde med det humanistiske fakultet i det sydlige Jylland. Det er det, vi har forhandlet os til rette om; det er det, som der er en realitet i, og det er det, som vi derfor i mit parti må tillægge afgørende og positiv vægt, og som jeg her på ny gerne vil understrege.

Dermed har jeg i virkeligheden også motiveret mit og mit partis standpunkt til det stillede dagsordensforslag. Hvis man stemte

for det dagsordensforslag, det ærede medlem hr. Morten Lange har stillet, ville virkningen blive, at det resultat, som vi har forhandlet os til rette om vedrørende den fremtidige udvikling, således som det er nedfældet i betænkningen, og således som den højtærede undervisningsminister nu har bekræftet det, ville være strøget. Det er naturligvis også det, det ærede medlem tilsigter. Men det ærede medlem har jo allerede i betænkningen haft lejlighed til at give udtryk for sine egne synspunkter, og det ærede medlem kan formentlig ikke have haft nogen som helst tro på, at han ved at stille et dagsordensforslag ville være i stand til at ændre det reelle forhandlingsresultat, som blev opnået i udvalget. Naturligvis vil vi ikke være indstillet på noget sådant, og dermed er vel det ærede medlems forslagsformål og videre skæbne også givet. Jeg anbefaler i hvert fald, at man stemmer imod.

Gottschalck-Hansen: Ja, det er jo gået, som man kunne vente under en debat af denne karakter, at repræsentanter for forskellige egne af landet har givet udtryk for deres, om jeg så må sige, egnsinteresser. Når man afskaffer det ene ting og arbejder videre med et etkammersystem, må naturligvis de folkevalgte repræsentanter i meget højere grad, end det før var tilfældet, også føle sig som repræsentanter for den egn, de er valgt af, men jeg mener dog at spore, at der i det høje ting er en udtalt interesse for, må jeg sige det således, at universitetet, det fjerde — det tredje er vi jo enige om — placeres i det sydlige Jylland.

Ministeren har i betænkningen afgivet løfte om, at man først går i gang med at opbygge et humanistisk fakultet også i Sydjylland. Nu går vort ændringsforslag jo ikke på dette; det går på Sønderjylland; det er forskellen. Der er givet udtryk for uhyre megen sympati for vore landsmænd i grænseområdet, og det ved jeg man har; det ved jeg også den højtærede minister har, men hvorfor så ikke tage skridtet fuldt ud og sige ja til, at det bliver bygget i Sønderjylland? Alle repræsentanter for amter og kommuner har ytret ønske om, at det placeres i Haderslev. Når den højtærede minister har bundet sig — og det er sagen; det fjerde universitet skal påbegyndes i det